

Evangelí del dilluns de la setmana VI de durant l'any: el millor senyal

“Per què demana un senyal, la gent d'aquesta generació?”. Per a moltes persones que no creuen en Jesús, el millor senyal pot ser el testimoniatge de la nostra vida cristiana.

Evangelí (Mc, 8, 11-13)

Vingueren els fariseus i començaren a discutir amb Jesús. Per posar-lo a prova, li demanaven un senyal del cel. Ell sospirà profundament i digué:

—Per què demana un senyal, la gent d'aquesta generació? En veritat us dic que no els serà donat cap senyal.

Jesús els deixà, s'embarcà altra vegada i se'n va anar a l'altra riba.

Comentari

Dissabte passat gaudíem en contemplar Jesús compadit de la munió famolenca. Amb uns quants pans, els hi dona menjar fins que tots queden sadollats: un senyal prodigiós del cel. Avui, però, ens quedem contrariats: després del gran miracle, els fariseus s'enfronten a Jesús i li demanen un altre miracle. I Jesús s'estremeix: és possible tanta duresa de cor? Per què demanen un senyal? La resposta és un no rotund. No hi haurà cap senyal.

Una cosa semblant passa amb la tècnica del so: de vegades un receptor diu: “no hi ha senyal”, perquè hi ha una fallada de connexió amb l'emissor. Aquí no hi ha connexió entre Jesús i els que van a la recerca d'ell amb mala intenció: no pas per escoltar la paraula, sinó per contradir-la. I com que no aconseguen vèncer-lo verbalment, li demanen que demostris la seva veritat amb un signe del cel. Creuen en els miracles i no en la paraula de qui els fa. En definitiva, no creuen en Jesús. És més, el rebutgen. Li donen l'esquena amb l'actitud, i Jesús no pot fer res més que donar-los també l'esquena reprenent la travessia amb barca. No és la primera vegada que veiem Jesús “entristit per l'enduriment del seu cor” (Mc 3, 5).

Quin senyal pot servir per a uns cors endurits? Cap. Més aviat, el senyal és no donar cap senyal. Degué ser molt dolorós per a Jesús haver de deixar-

los sense poder practicar amb ells la misericòrdia. Potser era l'única sortida per a ells, per a la possible conversió. Com ens ensenya sant Josepmaria, “Jesús no es mostra mai allunyat o altiu, bé que en els anys de predicació el veurem contrariat de vegades, perquè li dol la maldat humana. Però, si ens hi fixem una mica, veurem de seguida que l'enuig i la ira neixen de l'amor: són una invitació més per treure'ns de la infidelitat i del pecat”[1].

Per a moltes persones que no creuen en Jesús, el millor senyal pot ser el testimoniatge de la nostra vida cristiana.

[1]Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, n. 162.

Josep Boira // Photo: SpaceX -
Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-
dilluns-de-la-setmana-vi-de-durant-
lany-el-millor-senyal/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-dilluns-de-la-setmana-vi-de-durant-lany-el-millor-senyal/) (23/04/2025)